ABSOLUUT

HERFST—WINTER 24 — €12

ARCHITECTUUR — DESIGN
KUNST — LIFESTYLE

N°29

Drie designers over hun liefde voor het classicisme

Klassieke KLASSE

Weinig wat de mens maakt, is voor de eeuwigheid. Nochtans kunnen we ons met een eerlijke en sobere esthetiek schrap zetten tegen vergankelijkheid. Zonder bluf tonen ontwerpers Andy Kerstens, Tim Vranken en Noro Khachatryan zich voorbeeldige meesters in tijdloosheid. Ze werken met naar eeuwigheid strevende materialen zoals eik, blauwsteen of onyx en koppelen die aan een klassieke vormentaal. Maak kennis met drie smaakmakers en hun ontwerpesthetiek die diepgeworteld is in het classicisme. Ze halen hun inspiratie uit diverse historische periodes en leggen de nadruk op authentiek vakmanschap. In plaats van schreeuwerige statements kiezen ze ervoor om overtolligheden weg te schrapen tot de essentie overblijft.

Tijdloze curves bij

Andy Kerstens

Ontwerper Andy Kerstens zoekt de balans tussen een moderne uitstraling en tijdloze elementen. Zijn stijl is vaak monolithisch en wordt gekenmerkt door solide verfijning. Vormen, materialen en verhoudingen zijn nauw met elkaar verweven. “Ik werk graag met natuursteen en hout als nobele materialen en ben gecharmeerd door ontwerpen met een zekere zwaarte. Een zwaardere deur heeft een bepaalde présence. De sensorische beleving staat voorop en de extra centimeters maken wel degelijk een verschil in het aanvoelen.”

“Ik introduceer verder nooit iets louter om te vernieuwen. Al te vaak staat dat synoniem voor een zekere vluchtigheid. Voor mij is het net een kenmerk van kwaliteit als een object van vijftig jaar oud naadloos past in een modern interieur, ongeacht de stijl. Iets dat te veel nadruk legt op het designaspect, is veel meer tijdgebonden. Mijn werk hoeft niet op de trendpagina’s van een magazine te staan; ik hoop vooral dat een object als de ‘Mono STS side table’ over tien jaar nog wordt erkend als waardevol collectible design. Momenteel zijn er twee versies beschikbaar, beide uitgevoerd in natuursteen: witte onyx en muschelkalk. Hoewel de bijzettafel een solide vorm heeft, krijgt het onyx een bijna translucent effect zodra er licht op valt”, weet Andy Kerstens.

“We begonnen met een simpele romp met een blad erop en hebben het ontwerp geleidelijk verfijnd tot het een monolithisch karakter kreeg. Pas aan het einde zagen we de link met een klassieke zuil. Het voelde alsof we het ontwerp tot zijn essentie afpelden en al het overbodige wegschaafden. Net dan regeert de proportie, want als je al het niet-decoratieve weghaalt, moet wat rest perfect aanvoelen. Dat is vooral een gevoel dat je ervaart of niet. We benaderen het niet op een bewust wiskundige manier. Onze inspiratie komt meer uit de architectuur dan uit interieurontwerp, omdat daar voor mij de echte basis ligt. Een sterk architectonisch plan belichaamt esthetiek, waarde en emotie.”

Nieuwe verbindingen bij

Tim Vranken

Weinigen in het designlandschap hebben zo’n heldere signatuur als Tim Vranken. Hij koppelt oude inspiraties aan hedendaags design en doorgedreven vakmanschap aan materiaalverkenning. Zijn vormgeving oogt minimalistisch, maar de objecten zelf hebben vaak een indrukwekkende, massieve aanwezigheid. Hij beheerst een lijnen- en vormenspel, eenvoudig en zonder opsmuk, waarin geometrie en minimalisme hand in hand gaan. In zijn persoonlijke interpretatie van het verleden herkennen we historische bouwstijlen. Met oog voor materiaal, constructie en vormgeving worden de meubels vensters naar vervlogen tijden.

Tim richt zich volledig op handgemaakte meubels, waarbij de passie voor hout in haar meest pure vorm centraal staat. De ‘Traaf Bench’ is een combinatie van eik en een zelfgemaakte terrazzo. “Ik ontwikkelde een eigen recept met Noordzeeschelpen. De vorm refereert aan bogen van een gotische kathedraal. Het geheel ontstond uit een fascinatie en observatie van de relatie tussen hout en steen. Het buigzame hout lijkt zich te vormen tussen de harde stenen. Door mij vast te bijten in het hout kom ik tot inzichten waaraan anderen minder snel denken.” Tim maakt geen standaardtafels met vier poten, maar laat zich inspireren door diverse bouwstijlen, variërend van romaanse en gotische architectuur tot de tempels van de Inca’s. Kijk maar eens naar zijn Arcus koffietafel met de 49 pootjes.

Op twaalfjarige leeftijd maakte Tim al zijn eerste meubels. Toen al had hij een sterke interesse in geschiedenis en oude materialen. “Mijn werk beschouw ik als een voortdurend onderzoek naar houten verbindingen en de technische aspecten van het meubelontwerp. Daarin kan ik me echt verliezen. Zoals een krukje, waarbij de V-verbinding an sich het krukje vormt en perfect in het zitvlak past. Het ontwerp telt slechts drie planken, maar de schoonheid zit in de verbinding. Het plezier ligt voor mij in de andere manier van omgaan met hout”, lacht hij.

Vage grenzen bij

Noro Khachatryan

Voor Noro Khachatryan is de buitenschil van een bouwwerk het interieur van de stad. Als adolescent raakte de ontwerper gefascineerd door de details en de structurele elementen van de klassieke stadsarchitectuur. Hij ervoer die verwondering voor het eerst in Brussel, waar de wereld zich opende tijdens zijn studies. “Wat mij uitermate boeit, zijn de vage grenzen tussen binnen en buiten, zogenaamde tussenzones, die worden versterkt door de materiaalkeuze. Het draait om meer dan mooie vormen. De reeks ‘State’ is puur materie, met randen en hoeken die tot hun essentie zijn teruggebracht. Ze refereren aan de klassieke urbanistische architectuur en vormen één monolithisch geheel.”

“Het zijn zitbanken, maar comfort staat niet voorop; anders zou ik een ander materiaal hebben gekozen. De keuze voor steen kwam voort uit de behoefte om iets te maken dat traditie in zich draagt. Het idee van het stapelen en de gangbare manier waarop dat gebeurt, speelde een cruciale rol in het ontwerp.” Het oogt hedendaags door de uitstraling, maar vernieuwend is het niet – en dat vindt hij juist mooi. Voor hem is het tijdloos, omdat het voortkomt uit eeuwenoude methodes, technieken en materialen. “Minder qua vormgeving, maar vooral qua proportionaliteit laat ik mij inspireren door klassieke architectuur, waarbij de logica tastbaar is. Vanuit een buikgevoel probeer ik de kracht van classicistische vormgeving te handhaven.”

Materiaal speelt voor mij een cruciale rol in het ontwikkelen van een concept. Bij ‘State’ koos ik voor Belgische blauwsteen, dat meestal wordt gebruikt voor dorpels — de overgang tussen buiten en binnen. Hoewel het binnenobjecten zijn, is er toch een verwijzing naar de buitenruimte, want het zijn formele zitmeubels en bewust geen loungestoelen. Eigenlijk breng ik de formele standaarden van de stad naar binnen. Wanneer je erop zit, voelt het plechtig aan, net als op een bankje in de openbare ruimte”, besluit Noro Khachatryan.

HOUT is onze passie,
duurzaamheid
onze belofte!

parket
lefevere

PARKET LEFEVERE
‘t Lindeke 31 - Zone C1
8880 Sint-Eloois-Winkel
www.parket-lefevere.be
T. 0475 91 77 59